

14. roč. – 5/2004

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.

Mimo jiné se dočtete

o třídění odpadu, školních aktivitách,

vzniku popisných čísel, Žofce Havlové – harmonikářce a také o akci

Pocta Leoši Janáčkovi. Dále vás pozveme na koncert skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou.

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Přehled přijatých usnesení z 9. zasedání zastupitelstva	
obce Hukvaldy dne 23. 9. 2004	3
Obecní úřad informuje	6
Třídíme odpady?	6
Co s tím?	8

Z NAŠICH ŠKOL

Pozvánka	9
Lampiónový průvod ke Dni české státnosti	9
Akce ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy	
do konce roku 2004	10
Cirkus Jacko v hukvaldské škole	10
Domluvíme se anglicky?	11

Z FARNOSTI

Dušičky	11
---------	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Vznik zástavby — Dolní Sklenov	12
Den české státnosti — z mého pohledu...	14

KULTURA

Ještě k historii festivalu Janáčkovu hudební Laško	16
Pocta Leoši Janáčkovi	17
Ještě jednou „U Harabiša“	17
Podzimní novinky v obecní knihovně	20
„Kde se zrodí — tam se hodí,“	21
Sezóna na hradě hukvaldském pomalu končí...	22

SPORT

Oddílový přebor mužů v tenise	23
Odbor KČT v Pieninách	24
V Bílých Karpatech se nám líbí	25
Cyklovýlet k Oderským rybníkům	26

SPOLKY

Skautský seminář pro r&r a činovníky — 7. ročník	27
--	----

VÍTE, ŽE...

Slavnost Všech svatých 1. listopadu a čas dušičkový	27
El Día de los Muertos (Den mrtvých neboli Dušičky)	28
Světki a svěťice a lidové obyčeje	29
Aktuálně k reformě veřejných financí (6)	30

INZERCE

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Předposlední číslo letošního ročníku Hukvaldského občasníku dostáváte v době, kdy si 28. října připomínáme počátek existence samostatného československého státu. V den Dušiček vzpomínáme na naše zemřelé. Od kdy je zachovávána tato tradice u nás a jak se slaví v Mexiku, se dočtete v rubrice Víte, že...

Jako vždy nejdříve přinášíme zprávy z obce: usnesení ze zasedání zastupitelstva, článek předsedkyně komise životního prostředí o třídění odpadu, upozornění držitelům psů, informace obecního úřadu. O dění ve škole informují žáci, kteří také nakreslili obrázky s podzimní tematikou, a samozřejmě také ředitelství školy.

Pokračujeme v seriálu článků o vzniku popisných čísel. Přinesli jsme příspěvek ke Dni české státnosti.

V kapitole Kultura si přečtete, co možná ještě nevíte, o Žofce Havlové, a možná si podle not zazpíváte nebo zahrajete její písničku, a také o akci Pocta Leoši Janáčkovi. Ohlédli jsme se za uplynulou sezonou na hukvaldském hradě, pozvali vás na koncert vizovické folkové skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou, upozornili vás na novinky v obecní knihovně.

Najdete také další článek o reformě veřejných financí. Nezařadili jsme předvolební agitaci a opoziční sloupek.

Poslední letošní číslo bychom chtěli pro vás připravit před Vánocemi (kolem 22. prosince) a také bychom si přáli, aby vyznělo co nejvíce vánočně.

Redakce

Správa obce

Přehled přijatých usnesení z 9. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy dne 23. 9. 2004

9/133 Zastupitelstvo obce Hukvaldy bere na vědomí rezignaci p. ing. Ladislava Foldyny na funkci místostarosty obce a člena rady obce Hukvaldy ke dni 30. 11. 2004.

9/134 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** program jednání 9. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy.

1. Kontrola usnesení.
2. Zpráva o činnosti rady obce Hukvaldy.
3. Obecně závazná vyhláška obce Hukvaldy č. 2/2004 o místních poplatcích.
4. Převody nemovitostí.
5. Změna č. 3 územního plánu obce Hukvaldy.
6. Dodatek č. 2 ke zřizovací listině příspěvkové organizace ZŠ L. Janáčka Hukvaldy.
7. Další provozování veřejného osvětlení v obci.
8. Rozpočtové opatření č. 1/2004.
9. Záписы ze zasedání kontrolního vý-

boru a finančního výboru, zápisy z provedených kontrol.

10. Různé — závěrečný účet hospodaření Sdružení měst a obcí Povodí Ondřejnice,
— vodovod Podlesí-Podhoří,
— záměr zřídit příspěvkovou organizaci na provozování činností důležitých pro obec.

10. Diskuse, závěr. 12:00

9/135 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** zprávu o činnosti rady obce Hukvaldy za období od 12. 5. 2004 do 13. 9. 2004. 10:01

9/136 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** Obecně závaznou vyhlášku obce Hukvaldy č. 2/2004 o místních poplatcích, kterou se mění a doplňuje Obecně závazná vyhláška obce Hukvaldy č. 2/2003 o místních poplatcích. Účinnost od 1. 1. 2005. 9:12

9/137 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** přijetí daru od ing. Vojtěcha Kološe, Rychaltice 6 — pozemek parc. č. 1582/2 k. ú. Rychaltice o výměře 461 m² a přijetí daru od ing. Marie Tiché, U Cukrovaru 625/12, pozemek parc. č. 423/6 k. ú. Rychaltice o výměře 279 m² za účelem zřízení místní komunikace. 12:00

9/138 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** dle zákona č. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, § 31 odst. 2 pořízení změny č. 3 „Územního plánu obce Hukvaldy“, schváleného dne 18. 3. 1998 pro tyto požadavky:

Požadavek č. 1 — zařazení pozemku parc. č. 654 k. ú. Rychaltice do zóny umožňující výstavbu rodinného domku. (Žadatel ing. Radim Fajkus, Proskovická 89/72, Ostrava-Výškovice).

Požadavek č. 2 — zařazení pozemku parc. č. 710/2 k. ú. Rychaltice do zóny

umožňující výstavbu rodinného domku. (Žadatel ing. Václav Michalík, Na Surdíku 712/24 Ostrava-Stará Bělá).

Požadavek č. 3 — zařazení pozemku parc. č. 710/1 k. ú. Rychaltice do zóny umožňující výstavbu rodinného domku. (Žadatel Jaroslav Chromík, Spartakovců 10, Ostrava-Poruba).

Požadavek č. 4 — zařazení pozemků parc. č. 857/5, 873/2, 879/1, 873/3, 878/2, 876/1 k. ú. Sklenov. (Žadatel Roman Jalůvka, Hukvaldy, část Dolní Sklenov 30).

Požadavek č. 5 — zařazení pozemků parc. č. 378/5, 374/9, 374/8, 378/4 k. ú. Sklenov do zóny umožňující výstavbu rodinných domků. (Žadatel Realitní kancelář Proxima Realit s.r.o. Nám. Svobody 1 Frýdek-Místek).

Požadavek č. 6 — zařazení pozemků parc. č. 233/5, 233/4, 92/1, 95/2, 93/1 k. ú. Rychaltice do zóny umožňující výstavbu rodinných domků. (Žadatel Zdeněk Krpec, Hukvaldy, část Rychaltice 76).

Požadavek č. 8 — zařazení pozemků prac. č. 1087, 1146, 1147 a 1148 k. ú. Rychaltice do zóny umožňující výstavbu objektů služeb motoristům včetně ubytování. (Žadatel GAME – tip a.s. Ostrava-Zábřeh, Rudná 778/4 Moravská Ostrava).

Požadavek č. 9 — zařazení pozemku parc. č. 1737 k. ú. Rychaltice do zóny umožňující výstavbu rodinného domku. (Žadatel Ryšánková Květuše, 17. listopadu 78, Frýdek-Místek). 11:01

9/139 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **neschvaluje** pořízení změny č. 3 „Územního plánu obce Hukvaldy“ schváleného dne 18. 3. 1998 pro požadavky:

Požadavek č. 4 — zařazení pozemků parc. č. 796/1, 796/2, 795 k. ú. Sklenov do zóny umožňující výstavbu rodinných domků — důvod — pozemky jsou vymezeny jako zastavitelné území pro komunální čistírnu odpadních vod.

Zařazení pozemků parc. č. 717/4, 717/2, 712/7, 712/3, 712/5 k. ú. Sklenov do zóny umožňující výstavbu rodinných domků — důvod — špatná dopravní dostupnost, napojení na síť technického vybavení, nevhodné k budoucímu zařazení do zastavitelného území obce. (Žadatel Roman Jalůvka, Hukvaldy, část Dolní Sklenov 30).

Požadavek č. 7 — zařazení pozemku parc. č. 773/3 k. ú. Rychaltice — důvod — není vhodný k budoucímu zařazení do zastavitelného území obce. (Žadatel Jiří Rožák, M. Krásaví 4448/7, Ostrava-Poruba). 8:0:4

9/140 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** Dodatek č. 2 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Základní školy L. Janáčka Hukvaldy s účinností od 1. 1. 2005. 11:0:1

9/141 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **neschvaluje** záměr provedení rekonstrukce veřejného osvětlení v obci Hukvaldy v částce do 1 000 000 Kč do konce roku 2004. 6:2:4

9/142 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** rozpočtové opatření č. 1/2004. Po těchto úpravách bude na straně příjmů 21 090 tis. Kč a na straně výdajů 22 235,5 tis. Kč. 8:0:4

9/143 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** přehled o plnění rozpočtu obce Hukvaldy k 31. 8. 2004. 8:0:4

9/144 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** zápis z jednání kontrolního výboru dne 14. 6. 2004. 11:0:1

9/145 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **projednalo a bere na vědomí** zprávy o provedených kontrolách — v ZŠ L. Janáčka Hukvaldy a v Domě s pečovatelskou službou Hukvaldy (dle usnesení ZO 8/132). 11:0:1

9/146 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **projednalo a bere na vědomí** zápis z jednání finančního výboru 8. 9. 2004 vč. zprávy o provedené finanční kontro-

le odpadového hospodářství za rok 2003 (dle usnesení ZO 8/132). 11:0:1

9/147 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **pověřuje** Radu obce Hukvaldy dořešit způsob nakládání s igelitovými pytlí, určenými na tříděný odpad — plasty. 8:0:4

9/148 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** Závěrečný účet hospodaření za rok 2003 Sdružení měst a obcí povodí Ondřejnice. 9:0:3

9/149 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** informaci o akci „Vodovod Podlesí-Podhoří“. 8:0:4

9/150 Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** záměr zřídit příspěvkovou organizaci na provozování činností důležitých pro obec — IC, OIIS a ukládá radě obce Hukvaldy připravit podklady pro zřízení příspěvkové organizace. 8:3:1 T:příští jednání ZO.

Zastupitelstvo obce Hukvaldy projednalo bez přijatého usnesení:

— Návrh ing. Žáčka na projednání „Zápisu z jednání kontrolního výboru“ v bodě „kontrola usnesení“. 2:7:3

— Návrh ing. Žáčka uložit radě obce Hukvaldy zpracovat optimalizaci toků obecních informací na úseku obecních médií se zaměřením na jejich úplnost a kvalitu s cílem hospodárného využití finančních prostředků. 4:3:5

V Hukvaldech 23. 9. 2004

Ing. Ladislav Foldyna
místostarosta

Petr Sobotík
starosta

Obecní úřad informuje

Volby do krajských zastupitelstev

5. a 6. listopadu se opět otevřou volební místnosti a my půjdeme dát svůj hlas stranám kandidujícím ve volbách do krajských zastupitelstev. O mandáty se uchází celkem 21 stran a volebních uskupení. Krajské zastupitelstvo bude mít 65 členů.

Volební místnosti budou opět dvě, a to pro okrsek č. 1, což jsou voliči místní části Hukvaldy, Horní Sklenov a trvale obydlené chaty, v předobřadní síni na obecním úřadě, pro okrsek č. 2 — Rychaltice a Dolní Sklenov — to bude místnost v rychaltické hasičské zbrojnici. Voliči obdrží kandidátky před volbami, do úřední obálky vloží jednu — té strany, kterou chtějí volit. Mají možnost využít 4 preferencí pro některé kandidáty. V pátek 5. listopadu začínají volby ve 14 hod. a končí ve 22 hod., v sobotu 6. listopadu se volební místnosti otevřou v 8 hod. a volit bude možno do 14 hodin. Pak se přikročí ke sčítání hlasů.

Volby do krajských zastupitelstev se konají podruhé — poprvé to bylo v listopadu 2000.

Ocenění

Pan Zdeněk Bůžek byl odměněn Zlatým křížem III. třídy za 80 bezplatných odběrů krve. Udělila ho oblastní organizace Českého červeného kříže v Ostravě a panu Bůžkovi bylo slavnostně předáno v ostravském hotelu Atom dne 21. 10. 2004. Děkuje panu Zdeňku Bůžkovi za jeho příkladnou pomoc při zachráně lidských životů, na níž se darováním krve podílí.

Pietní akt u pomníků padlým

Obec i letos uctí památku obětí obou světových válek a položí kytice k pomníkům padlým. Pietní akt se uskuteční v předvečer Dne vzniku samostatného československého státu

ve středu 27. října

v 17 hodin u pomníku v Rychalticích
a v 17.15 u pomníku na Hukvaldech.

Zveme všechny občany

Zájezd do Prahy

Obec organizuje autobusový zájezd do Prahy na vernisáž výstavy děl inspirovaných hudbou Leoše Janáčka, která se uskuteční 24. listopadu 2004 v Senátu Parlamentu ČR. Svá díla budou vystavovat i A. Kroča, J. V. Sládek a K. Haruda. Součástí zájezdu bude dopolední prohlídka pražského hradu i chrámu sv. Víta s průvodcem a odpoledne návštěva budovy Senátu. Po vernisáži, která začne v 17 hodin, se návštěvníci zúčastní koncertu, jehož spoluorganizátorem je i Obec Hukvaldy.

Předpokládaná cena zájezdu je 450 až 500 Kč. Zájemci se mohou hlásit u paní Rekové na OÚ.

Marta Sobotíková

Třídíme odpady?

Vážení občané Hukvald, i když jsme byli v třídění odpadů jedni z prvních, a třídít jsme začali už v raných devadesátých letech, obávám se, že mnohé z nás by obligátní televizní otázka „Třídíte odpady?“ uvedla do rozpaků. Protože toto téma nabývá ve světě (a tedy i u nás) stále větší důležitosti, přečtěte si prosím fakta k této problematice, i když už některá asi znáte z obecní televize.

Co se z čeho vyrábí:

z recyklovaného papíru: sešity, noviny, obálky, toaletní papír, obaly na vajíčka, z recyklovaných PET lahví: vlákna, která se používají jako výplň do spacáků nebo zimních bund, přidávají se i do zátežových kobereců,

z ostatních plastů: sáčky na odpadky, odpadkové koše, zahradní nábytek,

ze skla: nejčastěji lahve na minerálky a pivo.

Jak omezit produkci odpadu?

- kupovat minerálky ve vratných lahvích,
- vybírat potraviny, které nejsou zbytečně zabaleny do několika obalů,
- kupovat výrobky z recyklovaného papíru (toaletní papír, obálky, sešity),
- nekupovat věci na jedno použití.

ČESKÁ REPUBLIKA — Každý Čech ročně vyprodukuje něco mezi 150 a 200 kilogramy odpadu. Zatímco v roce 1999 z toho vytrídil průměrně 9,3 kilogramu, v roce 2002 to bylo 25 kilogramů. ČR se přitom EU zavázala, že toto číslo vytáhne alespoň na 40.

„Třídění odpadu pokrývá 90 procent území ČR, to je asi 9,2 miliónů lidí, do třídění se zapojilo 57 procent lidí,“ sdělila Novinkám mluvčí ministerstva životního prostředí Karolína Šulová. Výsledky jsou srovnatelné se zeměmi jako Dánsko, Švédsko nebo Lucembursko.

Začátek u dětí

Zvyšující se podíl lidí, kteří odpad třídí je podle Šulové hlavně díky ekologické výchově na školách. „Existuje státní program ekologické výchovy a vzdělávání, stát také podporuje různá ekovychovná střediska, která se tématu na profesionální úrovni věnují. Tady vidím jednoznačně cestu, kterou je — vedle osobního příkladu — třeba jít,“ dodává. Právě děti jsou v rodině často osobami, které rodiče donutí odpadky dělit.

Třídít odpad je navíc považováno za módní věc a lidé si začínou všimát toho, co do kterého kontejneru dávají, až když to začne dělat soused.

Své hraje i televizní kampaň, která poukazuje na nesmyslnost výmluv, proč lidé odpad netřídí? Nejčastěji to odůvodňují tím, že mají pocit, že vytríděný odpad stejně končí na hromadě s ostatním, takže dělit jej nemá smysl.

Inspekce svozu odpadu kontroluje. Firmy však tříděný odpad v žádném případě nesmějí smíchat s komunálním. A to i v případě, že je nedostatečně vytríděn a je v něm velký podíl příměsí. Společnosti jsou povinny odpad dotřídít. Pokud by firma na skládku odvezla vytríděný odpad či s menším podílem příměsí, vystavuje se tím postihu od České inspekce životního prostředí. Ta má dokonce možnost tajně jezdit za vozy a sledovat, kam odpad vozí.

Co lidé do kontejnerů hází, kontrolují hlavně obce, u firem to dělá právě inspekce životního prostředí. Věcí, které do speciálních kontejnerů nepatří, je v nich asi pětina.

Co do kterého kontejneru patří (či ne):

Do nádob na papír **patří**:

noviny, časopisy, katalogy, neznečištěné papírové sáčky, kartóny, krabice, kancelářský papír, knihy, sešity, čistý obalový papír, papírové ubrousky.

Do nádob na papír **nepatří**:

krabice od mléka a ostatních nápojů, uhlový papír (kopírák), voskováný papír, papír znečištěný potravinami, obvazy, vložky, použité plenky, kombinované papírové obaly s plasty a kovovými fóliemi.

Do nádob na sklo **patří**:

skleněné láhve od nápojů, bílé i barevné sklo, velké skleněné střepy, skleněné nádoby, sklo by mělo být čisté, bez zátek víček a šroubovacích závěrů.

Do nádob na sklo **nepatří**:

keramika, porcelán, kamenina, žárovky, zářivky, zrcadla, sklo s drátěným výpletem, automobilová skla.

Do nádob na plasty **patří**:

PET láhve, plastové obaly, sáčky, fólie, plastové sáčky od mléka, kelímky od jogurtů a dalších mléčných výrobků (bez kovové fólie), plastové obaly od spotřebního zboží, polystyrén, výrobky z plastů.

Do nádoby na plasty **nepatří**:

vícevrstvé obaly kov-plast, plastové obaly znečištěné chemickými látkami, minerálními oleji.

Domnívám se, že tyto informace jsou zajímavé pro každého z nás, i když náš systém třídění odpadu je trochu jiný. PVC a sklo třídíme běžně, papíry příležitostně. Také informace o kontrole tříděného odpadu v dalších fázích by nás měla dále utvrdit v pečlivém třídění odpadů — má to smysl!

Obracím se však na ty, kteří stále spalují PVC a jiné „zakázané“ odpady. Černý či různě barevný kouř a charakteristický nasládlý pach je dostatečně identifikuje. V obci je nás většina, co nedobrovolně inhalujeme tyto karcinogenní exhalace. Každý z nás (a nejvíce přímo znečišťovatelé) je ohrožen na zdraví. Stojí za to ta troška tepla?

My, kterým na našem životním prostředí záleží, žádáme své lhostejné spoluobčany o změnu přístupu, dokud je ještě čas. Jinak budou (nejen u nás) nastupovat sankce. Benevolence není na místě, jde o zdraví. Odpady patří do pytlů, ne do kotlů!

*Jiřina Mizerová,
komise pro životní prostředí*

Co s tím?

Problémem, který se v různých dlouhých intervalech opakuje, je volné pobíhání psů. Když už se zdá, že je vyřešen, objeví se zase nějaký toulavý, velký či malý pes. Podaří-li se najít mu „páníčka“ — původního nebo nového —, je to úspěch. Je zažehnáno nebezpečí, že někoho napadne, pokouše, v tom lepším případě „pouze“ vyleká. Ač si mnohý majitel psa myslí, a také to tvrdí, že jeho pes nic neudělá, riziko napadení tu stejně stále zůstává. A pokud se pes potuluje v blízkosti školy, kde je navíc umístěna mateřská škola, je to ještě horší a nelze se divit, že paní učitelky volají o pomoc.

Připomínáme držitelům psů, a to důrazně, platnost vyhlášky, podle níž jsou povinni zabezpečit svého psa tak, aby volně nepobíhal, neohrožoval zdraví občanů a hlavně děti, a v neposlední řadě exkrementy neznečišťoval veřejná prostranství. Berte to prosím jako apel na vaše svědomí, ohleduplnost k spoluobčanům a citění. Připomenout však také musíme, že vyhláška obsahuje i ustanovení o sankcích za neplnění tohoto ustanovení. A obecní úřad k nim v případě, že nedojde k nápravě, někteří držitelé psů budou nadále bezpohledni, bude nucen přistoupit.

Marta Sobotíková

Z našich škol

Pozvánka

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy pořádá 4. 11. 2004 v 18.00 hod. ve společenském sále školy

koncert skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou.

Vstupné: 250 Kč, pro seniory 150 Kč

Předprodej a rezervace vstupenek na tel. 558 699 238

Věříme, že podpoříte naši snahu uskutečnit v obci kulturní akci.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Lampiónový průvod ke Dni české státnosti

Od roku 1998 pořádala Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy ve spolupráci s Obcí Hukvaldy ke Dni vzniku samostatného československého státu 28. 10. lampiónový průvod s ohňostrojem. V loňském roce byly stanoveny podzimní prázdniny na pondělí 27. 10. a středu 29. 10. Státní svátek připadl na úterý

28. 10. V době podzimních prázdnin pořádáme každoročně zájezd pro zaměstnance školy, kterého se, až na výjimky, všichni účastní. Proto se lampiónový průvod nemohl uskutečnit.

V letošním roce je situace obdobná. Lampiónový průvod jsme do plánu práce školy nezahrnuli. Avšak ve středu 22. 9. jsme se na poradě učitelů rozhodli, že uskutečníme lampiónový průvod ke Dni české státnosti 27. 9. 2004. Bylo to rychlé rozhodnutí, kontaktování pana starosty, zda Obec zajistí ohňostroj a na akci se bude spolupodílet. Byl ochoten, i když velmi „narychlo“, potřebné zajistit. Ve čtvrtek 23. 9. byla v sále školy schůzka s rodiči a následně zastupitelstvo, kde byli všichni o akci informováni. SRPŠ zajistilo občerstvení.

V pondělí 27. 9. vyšly oba průvody ze středů místních částí obce Hukvaldy a Rychaltice. Od památníků padlých, protože jsou občané zvyklí, že průvody odtamtud odcházely. Před školou vítala oba průvody hudbou Lašská dechová hudba mladých s vedoucím Aloisem Piskořem. Po projevu pana starosty zazářil na nebi dětmi očekávaný ohňostroj. Po ukončení odcházeli zúčastnění do sálu, kde členové SRPŠ připravili občerstvení a děti si mohly zatančit na diskotéce. Staršími žáky připravené soutěže se nakonec nekonaly, protože se děti dobře bavily. Zasoutěží si na karnevalu.

Starší děti rády připravují pro své mladší kamarády soutěže. Necháváme je, protože si sami vyzkoušejí, jaké to je něco zorganizovat a zajistit.

Při hodnocení akce jsme konstatovali, že nikdo nečekal takovou účast občanů — děkujeme za podporu, že naše, byť velmi rychlé, rozhodnutí bylo správné — v září je stabilnější a teplejší počasí, že i když učíme děti účt ke státním symbolům, ne všichni dospěli tu úctu mají. A některé další negativní postřehy, kterých se chceme pro příště vyvarovat.

Děkuji všem, kteří se na přípravě a organizaci této akce podíleli. Radost dětí je nám tou nejkrásnější odměnou, a proto i v příštím roce lampiónový průvod v září uspořádáme.

Mgr. Alena Léвовá, ředitelka školy

Poděkování

Děkuji panu Adamsovi a paní Editě, kteří koupili vilu Hutních montáží na Hukvaldech. Veškeré vnitřní zařízení věnují Klubu seniorů Hukvaldy, panu faráři a Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy.

Mgr. Alena Léвовá, ředitelka školy

9. 12.

16. 12.

Divadelní představení pro veřejnost, Vánoční akademie — Lašánek, Lašská dechová hudba mladých ZŠ LJ Hukvaldy, dětský folklorní soubor Soláněk s cimbálovou muzičkou Světlna ze Základní školy Hutisko Solanec.

Mgr. Alena Léвовá, ředitelka školy

Cirkus Jacko v hukvaldské škole

Dne 7. 10. 2004 naši

školu navštívil cirkus Jacko až z dalekého Ruska. Všichni byli zvědaví, co předvedou. Řeknu vám, že zážitek to byl obrovský. Nejprve nás trochu zarazilo, když uvaděčka začala mluvit rusky. Brzy pochopila, že jí nerozumíme „ani ťuk“, snažila se mluvit česky a znělo to docela zajímavě. Během hodiny a půl se nám představili nejružnější žongléři, odvážní polykači ohně, mladé artistky, které zaujaly především kluky. Nejmenší diváky určitě potěšil veselý klaun s červeným nosem. Naši pozornosti neunikl ani pes s matematikou v malíčku. U nejružnějších vystoupení nechyběla ani pomoc diváků, většinou těch nejmenších.

Na konci vystoupení se nikomu z nás nechtělo zpět do tříd, ale učitelé byli nesmlouvaví. A tak jsme znovu zasedli do lavic a přáli si také takto cestovat po nejružnějších koutech světa.

Kubošová Barbora

Akce ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy do konce roku 2004

- 22. 10. Zasedání obecního zastupitelstva,
- 23. 10. Diskotéka pro mládež pořádána Hasiči Rychaltice,
- 4. 11. Koncert skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou,
- 6. 11. Soustředění pěveckých sborů — YMCA Ostrava,
- 11. 11. Koncert k ukončení 150. výročí narození L. Janáčka,
- 12., 13. 11. Skautský seminář,
- 20. 11. Studentské divadelní představení pro mládež „Jak je důležité mítí Filipa“ (změna termínu vyhrazena),
- 4. 12. Večírek ASPV TJ Sokol Hukvaldy,

Z farnosti

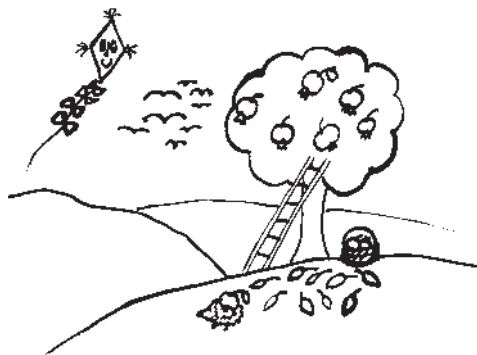
Domluvíme se anglicky?

Když nám paní ředitelka na začátku školního roku řekla, že budeme mít volitelný předmět konverzace v anglickém jazyce s rodilým mluvčím, všichni jsme byli nadšení, dokonce i „osmáci“, u kterých se to moc často nevidí. Jediný problém byl v tom, že 9. ročník je od třetího ročníku rozdělen na anglický a německý jazyk, takže „deváťáci“ nemohli mít konverzaci jako volitelný předmět, ale mohli se přihlásit do kurzu i pro veřejnost.

První hodina s Adamem Cleevem byla spíš „oťukávací“, všichni raději mlčeli. Adam je samozřejmě velmi tolerantní a naše chybičky ve výslovnosti toleruje. Řekl nám o sobě, že pochází z Watfordu a v současné době učí i na Gymnáziu v Příboře.

Každému, kdo alespoň trochu ovládá anglický jazyk, vřele doporučuji, aby se do konverzace přihlásil. Je to pro nás nové, ale učíme se pozorně řeč poslouchat a hlavně nebát se mluvit s cizincem. Není mnoho ani městských základních škol, kde mají zahraničního lektora. Na Hukvaldech ho máme.

Tereza Plesníková

Dušičky

Mlhavé počasí, blikající světylka na hrobech, melancholická podzimní nálada, to jsou v myslích některých lidí ty správné Dušičky. Správným Dušičkám nechybí ani společenský rozměr. Jsou spojeny s objížděním hřbitovů, setkáváním a pozdravováním se známými a přáteli i s blednoucími vzpomínkami na ty, jejichž jména vidíme na pomnících nebo nám bezděky vytanou v mysli. Dušičky mají ještě jeden rozměr. Mohou nás přivést k zamyšlení a otázce po smyslu lidského života.

Antický athénský filosof Epikuros viděl cíl života v dosažení individuálního štěstí. Radil vyhýbat se nepříjemnostem života, tedy strastem a na druhé straně vyhledávat příjemnosti života, tedy slasti. Hlásal, že „...o smrt se nemusíme starat. Když jsme my tak není smrt, a když je smrt tak nejsme my.“ Jinými slovy: lidská duše umírá s lidským tělem.

Tři sta roků po Epikurovi přichází Ježíš Kristus a říká něco jiného: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou. Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená.“ A smysl lidského života bychom mohli vidět v jeho slovech: „To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.“

Závěrem bych použil jeden citát abbé Pierra, který s obětavým životem pro druhé má ohromné zkušenosti: „Život je trocha času, který byl dán naší svobodě, abychom se naučili milovat a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou.“

Petr Bujnoch

Minulost a přítomnost naší obce

Vznik zástavby — Dolní Sklenov

(pokračování)

Číslo 46 — obydlí vystavěl na pozemku od čísla 2 František Bajtek, který se oženil s vdovou po Janu Čajánkoví. Od jeho dědiců ho koupil v roce 1878 Josef Hubeňák s manželkou Marií. Ta se po ovdovění provdala za Josefa Židka a později za Olšovského. Jejich dcera Amálie byla provdána za Františka Janču. Současní majitelé jsou potomky Rodiny Jančových. U domu byla kovárna.

Číslo 47 — bylo postaveno v roce 1835 Josefem Holubem na pozemku patřícím k zemědělské usedlosti č. 18. Dalšími majiteli byli jeho potomci. V roce 1917 domek koupil Jan Hrček, v roce 1932 Anežka Kubalová. Po ní ho zdělila dcera Antonie provdaná Jalůvková. Po její smrti byl prodán. Stavení bylo v roce 1987 rekonstruováno na rekreační chalupu s evidenčním číslem 093 a číslo 47 bylo přeneseno na rodinný domek zbudovaný na místě bývalé kovárny u čp. 11.

Číslo 48 — původně byl na tomto pozemku výminek k zemědělské usedlosti č. 22 s popisným číslem 28. Vybudoval ho v roce 1725 Jan Hrček. V roce 1873 vybudoval Josef Hrček nové stavení, které dostalo popisné číslo 48. Dcera Josefa Hrčka Anežka se provdala za Antonína Tobolu. Rodině Tobolových patří domek dodnes.

Číslo 49 — domek byl postaven v roce 1883 na pozemku od čísla 20 Františkem Volným. V roce 1913 je uváděn jako vlastník František Holub. Po dceři Anežce dědí manžel Karel Rožnovský a v roce 1922 manželka Žofie. Od roku 1936 je uváděn jako vlastník František Sýkora a Františka. Jejich potomku patří domek dodnes.

Číslo 50 — objekt byl postaven na pozemku od čísla 21 v roce 1902 Janem Ježíškem a Karolínou, kteří v domku otevřeli obchod. V roce 1918 je uváděn jako majitel Antonín Pělucha a manželka Anežka. Antonín Pělucha provozoval v domku krejčovství. Současní majitelé jsou potomci Pěluchových.

Číslo 51 — dům byl postaven v roce 1899 na pozemku od usedlosti čp. 14 Antonínem Cigánkem z Brušperku, který tam otevřel obchod. Ten prý však brzy zanikl, protože neobstál v konkurenci sousedního obchodu Emanuela Kulky. V roce 1928 koupil dům Eduard Červenka z Hukvald. V roce 1986 byl dům po rekonstrukci stavebně rozdělen a druhé jeho části bylo dáno čp. 130. Obě části patří potomkům rodiny Červenkových.

Číslo 52 — dům byl postaven v roce 1903 Annou Markovou, o rok později se spolumajitelem stal manžel Rudolf Sýkora. V roce 1905 dům koupil Josef Jung, od jeho syna ho koupila v roce 1912 Anežka Rožnovská. Její potomci a dědicové na tomto čísle byli do roku 1935, kdy ho nabyli do vlastnictví kupem manželé Karel a Anna Rekovi. V 90. letech minulého století byl domek rekonstruován, stavebně rozdělen, druhá část obdržela čp. 136. Vlastníky jsou potomci manželů Rekových.

Číslo 53 — domek byl postaven na pozemku odkoupeném od čp. 1, a to v roce 1899 Josefem a Veronikou MonSPORTovými. V roce 1930 ho koupili Melichar a Aloisie Volných. Do dnešní doby je ve vlastnictví potomků této rodiny.

Číslo 54 — stavební parcela, na níž byl v roce 1900 manžel Josefem a Anežkou Oravovými domek, byla odkoupena od vlastníka usedlosti č. 14. V roce 1924 domek koupili manželé Marie a Franti-

šek Hubeňákoví. V roce 1927 tam byl otevřen konzum družstva Budoucnost, který v roce 1948 převzalo SD Jednota Frýdek–Místek a existoval tam až do konce roku 1988.

Číslo 55 — domek byl vystavěn na pozemku od čísla 21 Petrem a Marií Pavlicovými. V roce 1914 ho odkoupili manželé Pavel a Anežka Kociánovi. Současní vlastníci domek rekonstruují.

Číslo 56 — stavební parcela na výstavbu domku byla koupena od vlastníků usedlosti čp. 23. V roce 1904 ho vystavěli Jan a Marie Chamrádovi. Byla v něm zámečnická dílna. V roce 1923 dům i se zařízením dílny odkoupili Michal Šoltys a Augustin Štefek. Ten se v roce 1948 stal odkoupením podílu spolu s manželkou vlastníkem celé nemovitosti. Počátkem 50. let došlo k zániku dílny, prostory byly zadaptovány k bydlení. Současní vlastníci jsou příbuznými Štefkových.

Číslo 57 — pan Mlčoch uvádí: „Stavební pozemek od usedlosti čp. 24 manželé Jan a Marie Chamrádovi v roce 1903 koupili od pololánu čís. 24 ke stavbě zámečnické dílny. Když stavba naproti školy nebyla povolena, odprodali stavební místo v roce 1905 P. Hlačikovi, faráři na odpočinku, který v roce 1905 domek vystavěl“. Ten zdědila jeho neteř. V roce 1962 byl domek, kterému se říkalo „farka“, tehdejšími vlastníky přestavěn a stavebně rozdělen na dvě popisná čísla — 57 a 90.

Číslo 58 — domek byl postaven na pozemku patřícím k číslu 1 v roce 1927 Františkem Strnadlem, spoluvlastníkem byla manželka Cecilie. Domek byl před několika lety přestavěn, patří dosud rodině Strnadlových.

Číslo 59 — domek byl vystavěn v roce 1925 Valentinem a Anežkou Dryákovými, a to částečně na pozemku koupeném od obce, částečně od vlastníků zemědělské usedlosti čp. 23. Dům, který prošel několika stavebními úpravami

(v roce 1969, pak v roce 1985), dodnes patří potomkům původních stavebníků.

Číslo 60 — domek byl postaven na pozemku koupeném od majitelů usedlosti číslo 23 v roce 1925 Františkem a Marií Vyvialovými. Domek byl koncem 80. let 20. století adaptován. Vlastní ho potomci Vyvialových.

Číslo 61 — domek byl postaven na obecním pozemku Josefou Rožnovskou v roce 1925. Další majitelé byli a jsou potomci. Domek byl adaptován, po přístavbě byl stavebně rozdělen, druhá část obdržela číslo 22 přenesené ze zbořeného domu zemědělské usedlosti.

Číslo 62 — domek byl postaven na pozemku patřícím k usedlosti číslo 18 v roce 1928 Augustinem Mazurem. Jeho dědici se stali v roce 1935 Emil a Antonie Holubovi. V roce 1936 byl domek prodán Manželům Rožnovským. Jejich dědicům patří dosud. Domek byl rekonstruován.

Číslo 63 — domek na pozemku od fojství postavil v roce 1929 Julius Rek, později se stala spoluvlastnicí jeho manželka Antonie. Současní vlastníci domek od jejich dědiců odkoupili.

Číslo 64 — stavení bylo vystavěno na pozemku od usedlosti číslo 38 v roce 1930 Ludvíkem Sobotíkem, spoluvlastnicí byla manželka Jana. Její dědicové domek prodali současným vlastníkům.

Číslo 65 — domek byl postaven na pozemku patřícím k usedlosti číslo 23 manželé Janem a Marií Hřčkovými. stojí o samotě, říká se tam „v potoku“. Rodině Hřčkových (říká se jim „z potoka“) patří dosud.

Číslo 66 — rodinný domek byl postaven v roce 1930 na pozemku zakoupeném od vlastníků usedlosti 22, a to Jindřichem a Ludmilou Morisákovými. Současný vlastník je jejich potomkem.

Číslo 67 — domek se stolařskou dílnou byl postaven na pozemku patřícím k zemědělské usedlosti 30 na „Kamen-

ci“ v roce 1930 Aloisem Čajánkem, spoluvlastníci se stala manželka Ludmila. Po stavebních úpravách v 80. letech 20. stol. byl objekt stavebně rozdělen, druhé části bylo přiděleno číslo popisné 122.

Číslo 68 — na pozemku koupeném od obce, vlevo u silnice směrem na Kozlovce, byl postaven domek v roce 1930 manžely Františkem a Žofií Návratovými. Rodině Návratových patří dosud.

Číslo 69 — stavení bylo postaveno na „Kamenci“ na pozemku koupeném od vlastníků usedlosti 29 v roce 1935 manžely Karlem a Anežkou Lančovými. Rodina Kubalových ho vlastní dosud. Domek je v původní podobě.

Číslo 70 — domek postavili v roce 1931 na pozemku od čísla 48 Adolf a Ludmila Dryjákoví. O rok později byl prodán Boženě Jaškové. Od ní ho v roce 1937 koupili Ludvík a Pavla Hřčkoví. Domek byl v nedávné době rekonstruován. Rodině Hřčkových patří dosud.

Číslo 71 — rodinný domek byl postaven na pozemku koupeném od vlastníků usedlosti 38 v roce 1931 Čenkem a Anežkou Rožnovskými. Jejich potomci ho vlastní dosud. Domek si zachoval vzhled z období výstavby.

Číslo 72 — domek byl postaven na pozemku koupeném od majitelů usedlosti číslo 23 v roce 1934 Aloisem a Anežkou Hubeňákovými. Současní vlastníci jsou jejich potomky. Domek byl rekonstruován.

Číslo 73 — stavení bylo postaveno v roce 1933 Josefem a Ludmilou Krestovými na pozemku koupeném od čísla 27. Současnými vlastníky byl objekt koncem 90. let adaptován.

Číslo 74 — rodinný domek byl postaven v roce 1933 Josefem a Marií Jalůvkovými, pozemek patřil k usedlosti číslo 30. Současnými vlastníky jsou příbuzní původních stavitelů.

Číslo 75 — domek postavili na pozemku odkoupeném od majitele usedlosti číslo 29 manželé Adolf a Ludmila

Slívovi. Současní vlastníci od jejich dědiců domek koupili.

Číslo 76 — domek, který později byl přistavěn, vybudoval v roce 1936 na obecním pozemku Václav Vantuch. V 80. letech minulého století ho koupilo JZD Palkovice. V 90. letech ho prodalo současnému vlastníku.

Číslo 77 — domek byl postaven v roce 1935 na „Kamenci“ na pozemku koupeném od vlastníka usedlosti 29 Jindřichem a Alžbětou Chamrádovými. Od jejich dědiců ho koupili manželé Alfons a Marie Markovi. Současný majitel je potomkem Markových.

Číslo 78 — domek, který je dosud v původní podobě, byl postaven na pozemku od čísla 21 v roce 1938 Mikulášem a Marií Kročovými. Rodině Kročových patří dosud.

Číslo 79 — na pozemku patřícím k hostinci číslo 19, v místech, kde dříve byla kuželna, byl jeho vlastníkem Aloisem Rožnovským postaven malý objekt. Ten byl zprvu pronajat jako holína, později tam byla sběrna mléka. Pak byl dlouho neužíván a chátral. V současné době je opravován.

(Pokračování v příštím čísle)

Karla Klečková

Den české státnosti — z mého pohledu...

V předvečer státního svátku Dne české státnosti vedení obce Hukvaldy spolu se Základní školou L. Janáčka uspořádalo pro mládež a širokou veřejnost obce lampiónový průvod. Oznámení o konání akce si mohl každý přečíst na plakátovacích plochách, na webových stránkách obce. Oslava státního svátku vyvrcholila večerní diskotékou ve víceúčelovém sále. Škoda, že s před-

stihem nebyl zveřejněn program o konání oslav na stránkách našeho místního periodika (v Občasníku) byla by

větší informovanost i účast. Jednoduše řečeno, tady selhala mediální komise a rada obce, která si tuto komisi jako svůj poradní orgán zřídila. Státní svátek Dne české státnosti, spojený s vyhlášením prvního českého státu právě pod sochou sv. Václava, si zaslouží větší úctu. Byl teplý zářijový podvečer, když se děti s rozsvícenými lampióny seřadily u Pomníku padlým hrdinům v Rychalticích. Překvapilo mě, že vedení obce, ačkoliv bylo spolupořadatel lampiónového průvodu, nebylo schopno zajistit úklid pomníku. Byl špinavý, zaprášený a zapadaný listím, staré kelímky od svíček se povalovaly na pomníku a všude kolem. Proč se vždycky uklízí a napravují nedostatky, až když je vznesena kritika, to nechápu. Ani členka rady bydlící v těsné blízkosti zmiňovaného seřadiště u pomníku v Rychalticích na nepořádek nezareagovala, neupozornila, škoda.

K údivu zde stojících občanů vedení obce nezajistilo kladení kytice květů, která by byla výrazem úcty, vzpomínky a zároveň symbolického poděkování patronu českého státu sv. Václavovi za minulost, za následující sled událostí našich dějin. Hlouchky dětí s rozsvícenými lampióny se připravovaly k odchodu a pod pedagogickým vedením v 19 hod. všichni svižně vykročili směrem k základní škole. Dospělí, postávající na zaprášeném chodníku, vznášeli dotazy, kdeže máme dechovku, představitele obce. Pro přihlížející občany to byl vskutku překvapivě rychlý a tichý odchod vpřed.

Kdo se průvodu zúčastnil, bezpochyby mi dá za pravdu, že u základní školy

bylo mnohem veseleji. Vyhrávala dechovka, hlouchky lidí a zejména děti netrpělivě vyhlížely, odkud vypukne ohňostroj. A tak mě napadlo, že by bylo konečně hezké vidět pospolu vedení obce a hlouček zastupitelů při úvodním proslovu pana starosty. Nestalo se tak. Kulturní cítění a uctívání hodnot zaplacených mnohdy bolestnou historií prožívala jen sporadická část občanů a bohužel jen několik zastupitelů. Skotačivé děti a bujarý ohňostroj zářil na nebi, jakoby byl jediný opravdový a nespoutaný živel dobré nálady oproti zde stojícím skupinkám přihlížejících občanů.

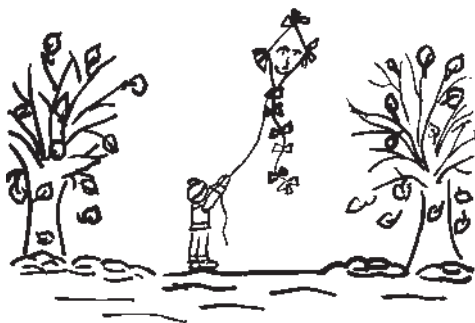
Co dodat? Úcta k národním tradicím, kořenům českých dějin a kultuře patří neodmyslitelně k našim předním hodnotám, což ostatně

uvedl starosta obce ve svém projevu. Hovořil o sv. Václavu, Karlu IV., svatě Ludmile a dalších osobnostech, které vytvářely historii českého státu. Domnívám se, že by si vážnost zmiňovaného státního svátku zasloužila větší připravenost ze strany obce a samozřejmě zmiňovanou kytici květů, pane starosto... a naše mládež při tónech české hymny zase větší respekt a úctu...

Tentokrát zapálím svíčky sama, a možná všechno někdy příště... a trochu jinak... lépe... vážená rado obce...

Jaroslava Michnová

Kultura

Ještě k historii festivalu Janáčkovu hudební Lašsko

Někdy koncem srpna mě jako kronikářku navštívil pan Jaroslav Koleček, který kdysi v mládí na Hukvaldech několik let bydlel. Při rozhovoru se zmínil, že tančil v souboru lidových tanců, který vystupoval na 1. ročníku JHL. Požádala jsem ho, aby pro naše čtenáře napsal o tom svou vzpomínku. Byla jsem velmi potěšena, že svůj slib splnil. V dopise napsal:

Vážení přátelé!

Dovolu mi, abych se svým dopisem přihlásil k festivalu světoznámého hudebního skladatele Leoše Janáčka, který se každoročně koná na Hukvaldech.

Na Hukvaldech, jsem s rodinou pobýval v letech 1940 až 1951. Bylo mi 11 let. Naše rodina byla vyhnána z pohraničí henleinovci a po dvouletém strádání našla útočiště na hukvaldské arcibiskupském statku, kde rodiče po dobu našeho hukvaldského pobytu pracovali. Na Hukvaldech jsem prožil nejlepší roky svého života i přesto, že trvaly jen 11 let. Na Hukvaldech jsem se vyučil holičem u pana Horešovského, potom jsem až do odchodu na prezenční vojenskou službu pracoval v Kopřivnici. Hukvaldy jsem začal znovu navštěvovat po roce 1989. Mám tady příbuzné — rodinu Válkových.

Chci také vzpomenout na léta 1948 až 1951, kdy jsem působil v tanečním kroužku lašských tanců. Náš taneční soubor vznikl v roce 1948. Na 1. ročníku Janáčkovu hudebního Laška bylo také naše vystoupení.

Taneční soubor Lašských tanců na Hukvaldech spolu s námi mladými nadšenci založil nám nezapomenutelný

František Polášek (pozn. redakce: bydlel Na Horním Sklenově v domě čp. 14), který byl nejen zakladatelem tohoto souboru, ale také režisérem, choreografem, kostymérem, no prostě všestranným a obětavým vedoucím, jak se na otce myšlenky slušelo a patřilo. Pan František Polášek se sám s naší pomocí staral o chod celého souboru, který se jmenoval Taneční soubor Leoše Janáčka. Náš soubor měl také svou hudbu, která při našich vystoupení hrála lašské tance. Vedl ji kapelník pan Václav Rek, který byl současně kapelníkem hukvaldské dechovky. Vždy, když jsme muziku pro naše vystoupení potřebovali, ochotně nám vyšel vstříc. Ještě dnes jsme mu vděční.

My, členové tanečního souboru, jsme to dělali z vděčnosti k Leoši Janáčkovu a naše vystoupení patřila ke kulturnímu životu na Hukvaldech té doby. A nejen na Hukvaldech jsme vystupovali, ale i v okolních vesnicích. Soubor měl 10 tanečních dvojic. Promiňte, všechny si již nepamatuji, vždyť do bylo před triapadesáti lety. Vedoucím byl, jak již jsem uvedl, pan František Polášek. Členy byli Vlastimil Grygar, jeho partnerkou byla Marie Grygarová, rozená Böhnischová, Stanislav Válek s Marií Poláškovou, Radoslav Hykl, na jeho partnerku si nevzpomínám. Já jsem tančil s Haničkou Kuchařovou, jak se jmenuje po provdání, nevím.

František Polášek měl na mysli jednoduchý pojem lašských tanců — jejich krásu, eleganci. To uplatnil v repertoáru souboru. Náš taneční soubor trval pouze tři roky, ale jeho náplň byla tak bohatá, že na tuto dobu dodnes, kdy je mi 75 let, rád vzpomínám. A vzpomínám na ni rád. Mohl bych vzpomenout i činnost v hasičích, kde nám byl příkladným velitelem Jan Šubert. Cvičil nás, jezdil s námi na hasičské soutěže. Tak jsme se tenkrát jako mládež bavili.

Jaroslav Koleček, Kutná Hora

K tomu dovětek: V kronice obce není bohužel o zakladateli souboru zmínka. Přesto jsme rádi, že se dochová tato vzpomínka. Možná, že se nám přihlásí ještě další pamětníci. Byli bychom rádi.

Karla Klečková

Pocta Leoši Janáčkovi

Nádherné prostředí Valdštejnského paláce v Praze, kde má své sídlo horní komora Parlamentu České republiky Senát, přímo vybízí k reprezentačním společensko-kulturním akcím. Bývá zde řada výstav i špičkových koncertů. Při jedné z výstav fotografií mě upoutal záběr na jakýsi hrad. Pomyslel jsem si, vždyť tady by mohl být i hrad Hukvaldy. Hned mi to došlo. Hukvaldy, to je především Leoš Janáček a ten má letos významné výročí! Opomenout prezentovat v Senátu našeho slavného rodáka mi připadlo nemožné. Proto jsem se ihned zmínil o své myšlence panu starostovi Petru Sobotíkovi, dále paní Radmile Kotterbové, ředitelce Fondu Janáčkovy Hukvaldy, a řediteli Galerie výtvarného umění v Ostravě Mgr. Petru Beránkovi. Nebyli proti, spíše naopak.

Tak vznikl záměr zorganizovat v Senátu kulturní akci Pocta Leoši Janáčkovi, která se uskuteční 24. listopadu 2004. Akce bude složena ze dvou částí. Od 17 hod. bude v předsálí jednací síně Senátu vernisáž výstavy obrazů malířů, které inspiroval Leoš Janáček svou hudbou, a která potrvá až do vánoc. Následně od 18.30 proběhne v Rytířském sálu slavnostní koncert, na kterém zazní díla Leoše Janáčka v podání tria umělců z našeho kraje.

Věřím, že se nám podaří výstavou i koncertem hlasitě připomenout náš

rodný kraj se svými slavnými rodáky. Význam výstavy a koncertu určitě zvedne i příslibená osobní účast hejtmana našeho kraje, pana ing. Evžena Tošenovského.

Rád bych vás tímto pozval do Senátu nejen na kulturní akci Pocta Leoši Janáčkovi ale také na prohlídku historických prostor Valdštejnského paláce, která bude pro vás připravena před vernisáží.

František Kopecký, senátor

Ještě jednou „U Harabiša“ Vzpomínka na Žofku Havlovou z Kozlovic (* 1. 10. 1864 † podzim 1909)

„Údolí v obou koncích zúžené, jen co protéká Ondřejnice a vedle ní co probíhá silnice. Levý bok: poslední svah Kazničova; pravý bok: sestupuje tu kterási pata Babí hůry. U rovného políčka přikrčuje se k zemi hospoda „U Harabiša“... V počátku září stíny večerní se už brzo sem stahovaly a hustly. V okýnkách hospody blikalo už potměšilé červenavé světlo. A když noc zčernala, bylo tu jako na dně kotla.“ Takto, v mistrné zkratce, popisuje Leoš Janáček ve známém fejetonu místo svého setkání s Žofkou Havlovou, ale také s kunčickými hudci, kde, slovy Jana Václava Sládka, „poznal a pochopil, že došel k zdroji lidových tanců v samotné blízkosti domova... Jeho tvůrčí nitro se cele otevřelo baladickému kouzlu lidového zpěvu a tance.“

Častokrát, když procházíme z osady „Pod Hukvaldy se starým hradem“ malebným údolím Ondřejnice, kolem

obory, mineme Rybský potok a blížíme se k bývalé hospůdce „U Harabiša“, zmocní se nás až nutkavý pocit Žofčiny přítomnosti. Nic naplat, toto magické zákoutí pod Hradiskem s bývalou hospodou, stavením obtékaným Ondřejnicí, bude už navždycky spjato s jejím jménem. Koneckonců, vždyť naproti hospodě bydlela, než jejich domek vyhořel. „Hledal jsem toliko písně, ale našel jsem mnohem více“, přiznává Janáček, který se zde s přáteli, za jedné teplé letní noci „*divokého reje*“ roku 1888, poprvé setkal s Žofkou Havlovou a zapsal od ní tance, které zprvu nazval „Valašské“. „Co to hrajete?“, táže se. „To jsou „pilky“; to zase „požehnaný“, to „zeman“, „mám já pěknou zahrádku“, „troják“, „kyjový“, „kohut“, „kovář“ atd.“

Harmonikářka, zpěvačka a tanečnice Žofka Havlová... Její mladistvý hudební věk neměl dlouhého trvání. Skončil počátkem roku 1890 svatbou s Benediktem Brázdou z Hukvald. Nešťastné manželství a pak už jen starosti o početnou rodinu, nemoc, úmorné roky — „ani harmoniku si již nesměla nechat doma. Takový život bez požehnání s bolestí v prsou“, praví Sládek — a předčasná smrt. Vpravdě trpký osud: „Co komu súzeno, tomu neuteče“, praví se v Janáčkově Zapisníku zmizelého. *Samou žalost, samou žalost* a věčný sen na rychaltickém hřbitově...

Daleko a přece blízko (Kozlovské dostaveníčko)

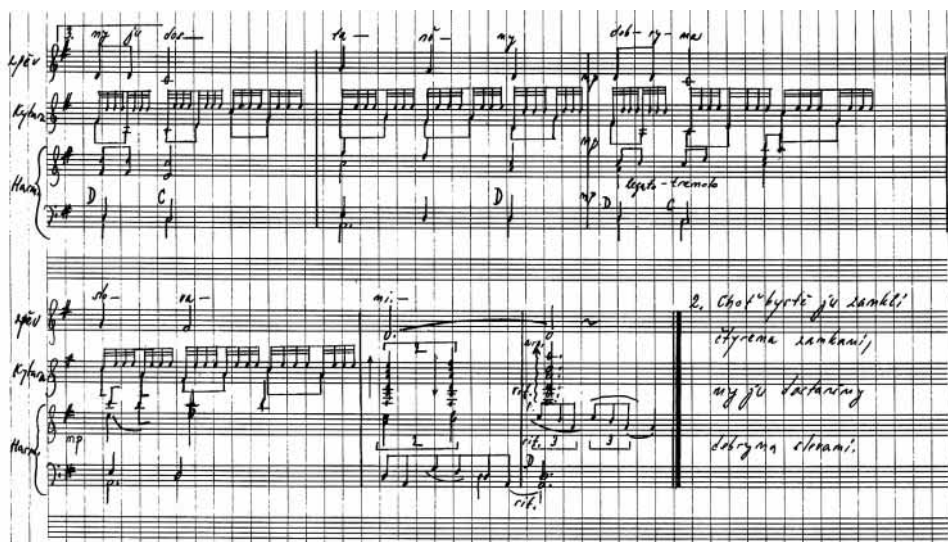
Až zase jednou půjdeme tím údolím, že *bys kamenem ho přehodil*, k bývalé hospůdce, třebaš někdy na podzim, když, řečeno s básníkem, „vrby žloutnou při řece a jabloně dolů se nahnou“, necháme se ukolébat zvukem uplývajících vln, *bublání Ondřejnice podobné třepotu milostnému*, čas, ten šálivý, neviditelný ztratí najednou svou bohorovnou přímočarost. Zastaví se a bude potměšile vyčkávat. A takzvaný reálný svět? Přiznáme-li, že veškeré hranice v hmotném světě jsou nahodilé a libovolné, zmizí. Rozplyne se jak ranní opar nad řekou. *Je to pohádka či pravda?* Možná obojí. A tak *pojďte s námi!* Necháme se unášet na perutích času proti proudu. A tehdy se to stane. Zpoza stavení *u rovného políčka* vyběhne dívka s rozpuštěnými tmavými vlasy s harmonikou přes rameno — Zofina! Váhavě se přiblíží. „Zahrajte nám něco, třeba „pilky“ nebo tak“, zaprosíme. „A co dybystě tentokrát zahráli a zazpívali vy mi?“, opáčí a šibalsky mrkne. Rozpačitě na sebe hledíme, ale nakonec — proč bychom to nezkusili? Žofka, muzikantská nátura, nás určitě nenechá ve štychu. „Tož co třeba tu kozlovsku?“, navrhuje.

Handwritten musical score for Soprano (Soprán) and Alto (Alto) voices. The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. The lyrics are in Czech. The Soprano part starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The Alto part starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics are: "Ha-ni-ko, na-ni-ko, pě-vo de-ru ma-tě, řá-ny ju-ram re-mem, do-ry ju cho-ra-tě!"

Ale kdo to proboha přichází?... „Ja, panove. To je moravska modulace. Ja ježiš-marija, co mi to tam vy dva děláte? V závěru o čtvrttonu níže!“ Ale Mistře, my jsme... „Co nepovidáte. Ve Dvoře jste byli. Pachnete pivem a kouřem jak ti moji opisovači. A kdyby měli U Harabiša otevřeno, dřepěli byste tam. Ja vas znam. Ja, zkuste to znovu. A dotahovat!“

Handwritten musical score for Soprano (Soprán), Alto (Alto), and Harmonica (Harmonika). The score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. The lyrics are in Czech. The Soprano part starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The Alto part starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The Harmonica part starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics are: "Ha-ni-ko, na-ni-ko, pě-vo de-ru ma-tě, řá-ny ju-ram re-mem, do-ry ju cho-ra-tě!"

„(To je ale podivné, jaké ta holka vyluzuje tóny a přechody z té harmoniky.) No. Píseň krásná. Ale ještě něco jsem vám chtěl říct, panove. Absolutní sluch je jenom obrovská paměť. Kdo to nemá, může si to vycvičit. Ale pracovat, pracovat se na tom musí, ne lajdačit!“

P.S. Milá Žofie!

Toto jsme napsali na Vaši památku, u příležitosti stočtyřicátého výročí Vašeho narození. Věříme však, že nebudeme poslední, kdo si na Vás vzpomněli.

Vaši Hukvaldští

A děkujeme, že jste si s námi zahrála a zazpívala. Dost možná, že si ještě zazpíváme společně. Třeba za deset let. Co říkáte?

Karel Dohnal — PhDr. Josef Křenek

Podzimní novinky v obecní knihovně

Zrnka moudrosti věků: Jediné, co mohou změnit, je mé vlastní myšlení.

Den se krátí, večery se prodlužují a mnozí z milovníků knih mají více času na posezení u dobré knihy. Novinky, které knihovna nabízí, je opět pro mladé i starší.

Edice dívčí četby je zastoupena několika tituly: *Maturitní lásky* od Karla Štorákana, autora čtenářům dobře známého i oblíbeného. Dalším je dívčí román *Medový čas* od Jarmily Dědkové, dvě knihy Jitky Komendové *Klíč od ráje* a *Láska na prodej* a od Zuzany Francové román *Příští láska bude šťastnější*. V příbězích jde o první lásky a také vztahy mezi rodiči. Dalším známým autorem četby

pro děti je Vojtěch Steklač (připomeňme třeba Boříkovy lapálie). Do naší knihovny přibýly jeho dva dívčí romány — *Holky z první pětky* a *Nejen milostné dopisy*. Dodáváme, že se jedná o tři volně navazující tituly. Ten třetí s názvem *Dáda a spol.* hned jak bude k mání knihovna dokoupí.

Čtenáře, kteří mají rádi detektivky z českého prostředí, mají možnost si přečíst novinku známé autorky detektivních příběhů Evy Kačírkové s názvem *Politik střilet nemusí*. Opět se setká s detektivem amatérem Davidem Braunem. Kriminální příběh Zdeňka Pošívala *Vražedný týden* je sedm dní superintendanta kanadské police v českém prostředí. Napínavý příběh v úkladech a pomstě od autora Pavla Jansy *Muži žijí dvakrát* zavede čtenáře do světa průmyslové špionáže. Od téhož autora je i další kniha — *Zabiješ, pokradeš, zesmilníš*, v níž se rovně jedná o pomstu.

Britská spisovatelka Mo Hyder je autorkou tří thrillerů, které jsou možná spíše pro čtenáře dobrých nervů či milovníků drsných příběhů s morbidními prvky. Titul *Pečovatel* je jedním z nich.

Stephen Hunter je skvělý vyprávěč a originální zápletky v knize *Černé světlo* zaujme mnohé z vás. Pro ženy jsou tady dva romány Jude Deveraux *Ríční dáma* a *Podvržená dáma*. Jejich děj vás zavede na virginské plantáže, také do revoluční Anglie a Francie, na šlechtická sídla, seznámí vás s hrdinkami Nicole a Leah a také jejich protějšky. Známostou autorkou je Rosamunde Pilcherová. Její román *Dům v Cornwallu* je příběhem z anglického venkova.

V knihovně přibýla další díla Julie Carwoodové, které potěší a zaujmou neopakovatelnou atmosférou příběhů. Je to romantický příběh z 11. století s názvem *Láska a čest a Slitování*, což je příběh lékařky Michelle a prokurátora Thea v městečku Bowenu ve státě Mississippi.

pi. *Nebezpečná hra* je román o knězi Thomasi Madenovi a jeho příteli Nickovi Buchananovi a Laurent Maddenové, o nebezpečném psychopatovi, FBI a vztazích mezi lidmi.

Nakonec nově nabízíme šest titulů od známého spisovatele Johna Grishama. Pět z nich — *Firma*, *Porota*, *Advokát chudých*, *Partner*, *Vyvolávač deště* — je z prostředí právníků, právnických firem, soudů, obhájců a čtenář má možnost nahlédnout do jejich praktik. Šestý román *Malovaný dům* je vlastně prvotina Johna Grishama a je vzpomínkou na dětství prožité na arkansaském venkově na bavlníkové plantáži. Tam není život lehký, je naplněn dřinou. Po určitou dobu žijí usedlíci spolu s mexickými brigádníky při sklizni bavlny.

Doporučuje vaši pozornosti všechny knihy. Věříme, že si vyberete.

V literatuře zrovna jako v životě žasneme nad tím, jakého partnera si lidé nacházejí. Maurois

„Kde se zrodí — tam se hodí,“

říká valašská královna Jarmila Šuláková.

Rok 2004 zůstane v paměti nás všech, kteří máme rádi valašskou lidovou písničku, rokem oslav 75. narozenin Jarmily Šulákové. Přesto, že se narodila již v červnu, šňůra koncertů, které se v tomto roce konají na její počest, pokračuje i nyní. Ráda vzpomínám, jak před osmi lety vystupovala ve škole na Hukvaldech s cimbalistou Janem Rokytou. Letos — 4. listopadu — vystoupí u nás se skupinou Fleret.

Zatím poslední koncert k tomuto životnímu jubileu zpěvačky zorganizoval Miroslav Sehnal 4. září ve Veselí u Oder,

kde žije spousta jejich příznivců. Sál byl naplněn k prasknutí. A není divu, neboť akce byla svým způsobem pozoruhodná, o čem svědčil i zájem České televize. Snad proto, že to bylo mezigenerační setkání.

dávám radost lidem — zpívám srdcem, neboť síla lidových písní spočívá v pravdě, lásce, žalu, radosti — které lidé do nich vložili.“

Iva Jílková

Přijala jsem na koncert pozvání, proto mi dovozte, abych vám o něm napsala pár řádků. Je krásné vidět 75 letou zpěvačku v kruhu mladých výrazných talentů, jak hlásal plakát. Úvodní hudební blahopřání šlo ze srdcí tří desetiletých děvčátek — klavíristky Markéty Kabourkové z Karviné, houslistky Gergány Haralampievny z Oder a cimbalistky Gabriely Jílkové z Hukvald, která paní Šulákové pogratovala písní „Teče voda, teče“. Následovalo společné vystoupení paní Šulákové v doprovodu mladé houslistky a cimbalistky. Na starost si vše vzal Jan Rokyta, redaktor Českého rozhlasu v Ostravě, který taktéž pro obě děvčata napsal úpravy k lidovým písním. Ve 2. části koncertu zpívala paní Jarmila s mladou cimbálovou muzikou Cvrčci z Ostravy.

Kdo by si nepřál mít v tolika letech hlas stále tak zdravý, silný a krásný jako ona? A což teprve její optimismus, smysl pro humor a radost ze života a zpívání? Sama zpěvačka o sobě říká: „Nemohu ošidit žádnou písničku, roz-

Sezóna na hradě hukvaldském pomalu končí...

Slunko zasvítí do hradu už jen spoře, listí opadává, veverky letos velmi pilně nosí ořechy do svých zásobáren.

Sezóna se obešla (zatím, a snad to tak i zůstane) bez mimořádných událostí, kulových blesků a podobných taškařic. Sannitka byla v hradě jen jednou, když si jeden návštěvník ošklivě vymknul kotník.

Jarní otevření hradu se opozdilo, dlouho se držel sníh, a potom proběhla dlouho očekávaná a vytoužená rekonstrukce návštěvnických WC.

Plnou sezónu zahájily opět v hojném počtu čarodějnice, další tradiční akcí bylo Namaluj jaro. Na hrad se také vrátili po 4 letech rytíři v plné zbroji, doprovázeni kouzelníky, fakyry, kejklíři, břišní tanečnicí. Komponované a zajímavé produkci ale nepřálo vrtkavé, velmi chladné počasí. Sokolnické dny potěšily milovníky přírody blízkým kontaktem s dravými ptáky, ukázkami lovu i vyprávěním o chovu dravců.

Foto: Saša Litov

11. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy přinesl už tradičně dlouhou řadu produkcí napříč světem hudby a divadla. Prolog festivalu, Sen noci svatojánské, pamatujeme si ten večer. Silný déšť opravdu přestal, přesně podle předpovědi z Mošnova na začátek představení, ve 20:29. Jenže ve 20:33 začala nefalšovaná průtrž. Nezbylo než představení odložit.

Slavnostní zahájení, za účasti paní Livie Klausové, pana hejtmana Tošenovského a dalších osobností už proběhlo v radostné atmosféře. Poté flétna pana Bruderhanse, večer divadelní lahůdka — Jenůfa v produkci Těšínského divadla. V dalších dnech Její pastorkyňa, dětské Operní studio v kreaci Jsme tady 10 let. Rusalka... ten večer byla opravdu zima, řada prochlazených diváků odešla po druhém dějství, zatímco víly, herci a muzikanti hrdinně dohráli nádherné představení. Při děkovačce vyšel nad Kazničovem obrovský, kouzelný úplněk, vzpomínáte?

Dvakrát Carmina Burana, úplně odlišná pojetí, dvakrát nevšední, hluboký zážitek. Věhlasné soubory: Camerata Moravia, Janáčkovy kvarteto, Ensemble Martinů, Afflatus Quintet. Skladby klasiků i moderních, mladých autorů. Varhany v hukvaldském kostele. Iva Bittová a její hlas, její housle. Na závěr Zápisník zmizelého v podání Leo Mariana Vodičky. Opravdu bohatá nabídka, koncerty, divadlo, balet... je na co navazovat, je na co se těšit, do příštích let...

Úsměvné momenty: při klavírním recitálu Slávky Pěchočkové zakroužil a zatančil na podiu, kolem klavíru, černý mikrotenový pytel. Kde se vzal? Při Šostakovičově Sonátě pro violu a klavír kroužilo nad hradem pro změnu letadlo, zatímco v dekoltu klavíristky kroužila voska.

Na podzim jsme se dvakrát na hradě hezky báli při sletech strašidel. Letos chyběli hastrmani, je suchý rok. Naopak přibýlo hejkalů, poprvé se objevili Zá-

šupšák potměšilý, moučnice a Úhynec průsvitný, přemnožili se vrtichňousti, Kanálníček skřekavý byl méně otravný. Dny hukvaldských preclíků a koláčků se musely obejít bez pravých hukvaldských, nebyla kapacita.

Tak tedy... sejdem se ještě jednou v hojném počtu u příležitosti Ondřejské pouti, v hradě zahaleném do vařonkového oparu. Hrad bude 28. listopadu 2004, v den pouti otevřen od 8.30 do 15.00. Mše svatá v hradní kapli začne v 9 hodin. Pro věřící, kteří půjdou na mši svatou, bude vstup do hradu zdarma.

A pak už... zima...

Saša Litov

Sport

Oddílový přebor mužů v tenise

Ve dnech 4. a 5. září 2004 se uskutečnil přebor tenisového oddílu mužů. Turnaje se zúčastnilo 8 hráčů. Hrál se vylučovacím způsobem na 2 sady a hned v prvním kole se vedly úporné boje o postup. Los zde svedl i 2 favority M. Hložanku a Adamovského. Obhájce loňského titulu Radim Adamovský prohrál 3:6, 3:6. Mirek Hložanka pak postoupil až do finále, kde podlehl Lančovi 4:6, 1:6 a musel se spokojit jen se stříbrnou plaketou. Vítěz turnaje Vít Lanča získal přebornický titul a zlatou plaketu. Z prázdnou neodešli ani oba poražení semifinalisté Petr Vondra a ing. Stanislav Kroča, kteří získali bronzové plakety. Vybojovali si je v prvním kole. ing. Kroča porazil O. Strakoše 4:6, 6:1, 6:0 a Vondra ing. Janoška 6:5, 6:5. O hladký průběh turnaje se postaral ing. Jaroslav Janošek, který celou soutěž řídil.

Tomáš Elbel

Odbor KČT v Pieninách

Letošní vícedenní zájezd odboru Klubu českých turistů při TJ SOKOL Hukvaldy směřoval hned do dvou zahraničních zemí — Slovenska a Polska, na jejich území se rozkládá Pieninský národní park. Zájezd sliboval pestrý program, a tak o účast na něm byl neobvykle vysoký zájem. Nakonec jsme museli pronajmout větší autobus pro 55 osob.

První den 25. 8. jsme se přesunuli do východní části Vysokých Tater, kde jsme ušli první „zahřívací“ turu v délce 12 km — přechod Spišské Magurky z Bachledovy doliny přes Magurku do Ždiaru. Ubytování bylo zajištěno v rekreačním zařízení SČK v Mlynčecoch u Kežmaroku. Ubytování i stravování bylo kvalitní a plně uspokojilo naše nároky na dobré jídlo a nízkou cenu.

Další den 26. 8. jsme absolvovali krásný přechod Pienin na polském území. Více než 20 km trasa nás provedla přes Trzi kopce na Trzi koruny až do Kroscienka nad Dunajcem. Trzi koruny je výrazný vápencový vrchol s vyhlídkovou terasou, odkud jsme mohli sledovat meandry údolí Dunajce a okolní bradla Pienin. Při příchodu do Kroscienka menší skupinka účastníků sice nemohla najít parkoviště autobusu, ale vše dobře dopadlo a včas jsme se vrátili do Mlynčků na večeři.

Po večeři jsme si vzali plavky a vyrazili do termálního koupaliště ve Vrbové na večerní koupání. První dva dny nám počasí i sluníčko přálo, ale na koupališti se spustil hustý déšť. Jak jsme se přesvědčili již před dvěma lety koupání ve Vrbové je sice příjemné, ale sociální zařízení a šatny vůbec nejsou připraveny na noční provoz, a tak někteří účastníci byli z toho silně rozmrzelí. Nakonec jsme obtíže překonali a převládla dobrá nálada kolektivu.

Výbor odboru KČT udělal pro upevnění kolektivního ducha, pro tento i další roky, významný krok tím, že byla zakoupena jednotná modrá trička se znakem KČT na prsou a nápisem TJ SOKOL Hukvaldy na rukávu. Většinu tur jsme pochodovali takto vybaveni a reprezentovali naši tělovýchovnou jednotu i obec.

Nebylo tomu tak v pátek 28. 8., kdy jsme měli v plánu nejnáročnější tury v Belanských Tatrách. Po celonočním dešti jsme museli vyrazit v pláštěnkách a s deštníky na přechod Belanských Tater. Jen 14 odvážlivců se vydalo za silného deště na původní trasu ze Ždiaru přes Kopské sedlo, Velké Bílé pleso a Plesnivec do Tatranské Kotliny. Ostatní už za mírnějšího deště šli v protisměru na chatu Plesnivec a Velké Bílé pleso a Chatu u Zeleného plesa do Tatranských Matliarov. Znovu se nám potvrdi-

lo, že se nikdy nemáme vzdávat a někdy vyjít do hor i za nepříznivé počasí. Asi po 2 hodinách přestalo pršet a když se obě skupiny v blízkosti Bílého plesa potkaly, tak už svítilo sluníčko.

Poslední den 28. 8. měl vyloženě pohodový charakter. Výstup na Haligovské skály patřil k těm nejnáročnějším na zájezdu, ale další pochod přes Plašnou do Červeného Kláštera s dalekými výhledy na vysoké Tatry, Spišskou Maguru a bílá bradla Pienin vše vynahradil. Odpoledne jsme se svezli z Červeného Kláštera na pltích po Dunajci do Lesnice. Plavba po majestátním Dunajci pod vrcholy Tří Korun a Sokolice bude pro všechny účastníky nezapomenutelným turistickým zážitkem.

Kam příští rok? V turistickém referendu při návratu domů byl největší zájem o Šumavu a na druhém místě o Krkonoše.

Tomáš Elbel

V Bílých Karpatech se nám líbí

Stejně jako v loňském roce jsme i letošní svatováclavský víkend využili pro dvoudenní turistický zájezd a opět navštívili Bílé Karpaty. Tentokrát jsme v sobotu a neděli 25. a 26. 9. 2004 putovali od severu. V sobotu jsme navštívili oblast vápencových bradel a poznali podle čeho se tomuto pohoří říká Bílé Karpaty. Vyšli jsme ze slovenské Lednice a nejprve vystoupali na zříceninu hradu ze 13. století na bradlu Kobulinkaí. Do hradního nádvoří se vchází 5 m tunelem vytesaným ve skále. Na strážní věž na nejvyšším bodě hradu vede 80 schodů vytesaných do skály, některé schody mají výšku až 1 m. Pěkné počasí nám umožnilo prohlídku hradu a pěkné výhledy.

Pak jsme se vydali do vesnice Červený Kameň a vystoupili jsme pod druhý nejvyšší vrchol Bílých Karpat — Chmelovou 925 m. n. m., tam nás však zlákal pan Červenka na blízka skaliska Vrbateckého skalního města, ze kterých byl nádherný výhled do okolí. Po sestupu do Vrbateckého Podhradí se zříceninou dalšího hradu jsme pokračovali po moravsko-slovenské hranici na naše území do Sidonie. Odtud jsme odjeli do Slavičína, kde jsme byli ubytováni v hotelu Slavičín. Přijetí v hotelu a úroveň ubytování bylo vynikající. Největším překvapením bylo podávání snídaně na pokoje, takže někteří ho měli doslova až do postele.

Druhý den jsme začali prohlídkou Pívečkova lesoparku ve Slavičíně. Byl založen v r. 1940 na počest jeho maminky paní Josefky Pívečkové. Od té doby si děti mohly hrát v lesoparku s Karkulkou, vlkem, trpaslíky... Pořádaly se zde taneční zábavy, výlety, pikniky... Po r. 1948 lesopark chátral a pustnul. V devadesátých letech se pan Jan Pívečka vrátil do vlasti, zpustošený lesopark zažívá čas znovuzrození. Dnes jsou tam k vidění různá ze dřeva vytesaná zvířátka, prolézačky, houpačky, kolotoč...

Odtud nás autobus zavezl do vesničky Šanov, ze které jsme pochodovali kolem památníku anglických letců, přes vrchol Javorník 708 m. n. m. až do Svatého Štěpána. Někteří jsme před sestupem do vesnice trochu bloudili, ale nakonec jsme se všichni šťastně sešli.

Oba dny nám počasí přálo, šli jsme po nádherné krajině s výhledy do širokého okolí. Z lesnaté krajiny vystupovaly bílé špičaté skály — Bradla.

Jiří Strakoš, předseda OKČT

Poznámka: V časopise Turista jsme se dočetli, že pojmem *Bradla* se rozumí izolovaná kraťasová jurských vápenců, která byla během alpínského vrásnění vtlačena do platičtějších hornin, v ob-

lasti Bílých Karpat hlavně do mladších pískovců a břidlic. Ty byly pozdějšími erozními procesy odneseny a odolné jurské vápence z nich vypareparovány.

Cyklovýlet k Oderským rybníkům

V červenci odbor Klubu českých turistů Hukvaldy uskutečnil cyklovýlet pro nadšence cyklistickou vyjíždku do okolí. Pro tento rok jsme vybrali trasu ve směru Hukvaldy — Brušperk — Stará Ves — Jistebník — Studénka — Albrechtůvka — Petřvald — Trnávka — Hájov — Hukvaldy koupaliště.

Akce se zúčastnilo 29 cyklistů a ujeli jsme 65 km. Počasí nám přálo, trasa vedla malebnou krajinou Oderských rybníků. Jelikož byli s námi i děti, navštívili jsme motokárovou dráhu na letišti Mošnov a některé děti si zkusily jaké to je řídit vozidlo. Celá akce se obešla bez defektů a úrazů — účastníci cyklovýletu si pochvalovali rovinatou trasu.

Všem patří dík za pohodovou akci.

Za odbor KČT Hukvaldy Slávek Koval

Spolky

Skautský seminář pro R & R a činovníky — 7. ročník

SKAUTSKÝ PLES — 10. ROČNÍK

— **zve me i sympatizující veřejnost**
Hukvaldy 13. listopadu 2004, sál základní školy L. Janáčka

Skližená pole, uhrabané zahrady, příroda chystající se na zimní spánek, ne tak skauti.

My totiž krom přípravy na zimu stíháme pro vás připravit tradiční vzdělávací akci — seminář.

Chceme vám zprostředkovat setkání se zajímavými lidmi, nejen skauty, kteří mají určité o co se s námi rozdělit — jak o vědomosti, tak také o to, co v životě krásného prožili a dokázali. A tak nás snad obohatí a my naplnění a povzbuzení půjdeme dál stezkou všedního života.

Tradičně vám chceme nabídnout nejen prožití dne ve skautském prostředí, ale také podvečera — možnost společného slavení Eucharistie v předvečer dne Páně, a také večera, protože i letos bude možnost protáhnout si kostru na skautském plese.

Program semináře

7.50 — zahájení semináře

8.00 — JUDAISMUS, JIDIŠ PÍSNĚ
(výkladem o judaismu provází doc. Tomáš Novotný, Jidiš písně zpívá Barbora Baranová)

10.00 — MISIE ANEB CO MŮŽE UDĚLAT KAŽDÝ Z NÁS (Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice. Seznámení s misijní činností ve světě a s aktivitami, do kterých se můžeme zapojit i my. Víte, co je to ka-

balagala, misijní bonbonek nebo klubko?)

12.00—13.30 — Polední přestávka na oběd, odpočinek, příležitost k osobním setkáním a diskuzím

13.30 — SEXUALITA, SEXUÁLNÍ VÝCHOVA DĚTÍ MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU, OČ SE V SEXUÁLNÍ VÝCHOVĚ JEDNÁ, CO JE JEJÍM CÍLEM (Růžena Hajnová, primárka sexuologického oddělení FN U sv. Anny v Brně)

15.30 — ZAMBIE A ZIMBABWE OČIMA LUDVÍKA HRADÍLKA — CHUDOBA, AIDS, HUMANITÁRNÍ POMOC (Ludvík Hradílek, fotograf, novinář, RESPEKT. Vyprávění o jeho letošních africké cestě)

18.00 — mše svatá

20.00 — skautský ples

Vstupné na přednášky je dobrovolné.

Na setkání s vámi se těší skauti střediska sv. Jiří Brušperk

Víte, že...

Slavnost Všech svatých 1. listopadu a čas dušičkový

Křesťanské Credo — vyznání víry v Boha — vrcholí vyznáním víry ve vzkříšení mrtvých a ve věčný život. Křesťané věří, že tak jako Kristus vstal z mrtvých a žije bez časoprostorového omezení navěky, tak také spravedliví po své smrti budou žít navěky. Víra ve vzkříšení z mrtvých je podstatným prvkem křesťanské víry už od jejích počátků. Svátek vychází z historie — církevního

vysvěcení Pantheonu v Římě roku 609. Pantheon byl původně antický chrám, v němž se uctívali všichni římsí bohové. Všechny svatých je vzpomínkovou slavností zemřelých, kteří již dosáhli věčné blaženosti na rozdíl od Dušiček, které jsou vzpomínkou na ty, kteří této blaženosti ještě nedosáhli.

Památka všech zemřelých lidově označovaná „Dušičky“ je vzpomínkou na zesnulé, kteří jsou ve fázi „očisťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očisťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. Po stanovení slavnosti všech svatých na 1. listopad se začíná vzpomínka na všechny zemřelé slavit v následující den — 2. listopadu. Její veřejné slavení se objevuje po roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Jejím smyslem podle učení církve je to, že můžeme duším v očistci obětí mše svaté, modlitbou a jinými dobrými skutky prospět, aby jim byly časné tresty odpuštěny nebo zmírněny. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě. Od roku 1915, kdy v první světové válce zahynulo veliké množství lidí, mohou kněží celebrovat toho dne tři mše.

Kdysi se podle lidové víry věřilo, že v předvečer Dušiček vystupují duše zemřelých z očistce, aby si alespoň jednou v roce odpočinuly od muk. S tím souvisely pověry: lampy se plnily namísto olejem máslem, aby si jím duše zemřelých mohly potřít spáleniny utrpené v očistci. Rodina pila studené mléko nebo se jím postříkala, věřila, že takto duše ochladí. Konaly se průvody na hřbitovy, zdobily se hroby.

V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se

obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé.

I dnes na Dušičky přineseme na hroby svých zemřelých věnce a kytice, zapálíme svítilničky a svíčky, u hrobů tiše postojíme, zavzpomínáme, pomodlíme se. Tak uctíme památku zesnulých.

Karla Klečková

El Día de los Muertos (Den mrtvých neboli Dušičky)

Pro cizince — Evropana — je oslava Dušiček asi jednou z nejexotičtějších mexických slavností. Na rozdíl od našich zvyklostí se tu netruchlí, ale slaví, hoduje a raduje. Vychází to z minulosti — smrt v Mexiku nikdy neznamenal konec. Indiáni věřili, že se po smrti dostanou do dalšího světa, kde budou „žít“ dál. A snad kromě centra Mexico City se prastaré tradice a zvyky spojené se svátkem mrtvých dodržují dodnes. Mexičané věří, že duše mrtvých se v noci na Den mrtvých vrací na zem. Pozůstalí jim tedy připraví tzv. ofertu — vyhrazený koutek v domě či bytě s jejich fotkou, spoustou květů, jejich oblíbeným jídlem a pitím (i např. pivo). Upečou tzv. chléb mrtvých (podobný mazanci nebo štole) a ten 2. 11. slavnostně zakrojí a spořádají.

Noc tráví na hřbitově. Tam je všude spousta afrikánů — ten je nazýván květinou mrtvých a svou pronikavou vůni má přivést duši mrtvého na zemi a případně až k domu pozůstalých. Na hrobu hoří v rozích obrovské, asi metrové svíce. Dál je všude spousta mečíků — bílých za zemřelé děti (jejich duše se vrací v noci z 1. na 2. listopadu) a červených za dospělé, kteří se vrací noc

následující. Pozůstali se kolem půlnoci shromáždí kolem hrobu, rozloží si stoličky, připravené pokrmy, nápoje a svíčky, povídají si, smějí se, zpívají a vzpomínají na mrtvého. K ránu, když usoudí, že se mrtvý už najedl dosyta, donesené jídlo snědí a jdou se domů vyspat.

2. listopad není státním svátkem, ale většina firem svým zaměstnancům poskytuje den volna. Už několik dní před Dušičkami jsou obchody i domácnosti vyzdobeny fotkami zemřelých, květinami a kostlivci či lebkami. Nejlepším dárkem, který prý mohou od přítele na Dušičky dostat, je marcipánová lebka se jménem obdarovaného na čele. Brrr.

(převzato z internetových stránek)

Světci a světice a lidové obyčeje

Svatý Martin, kterého si připomínáme 11. listopadu, biskup, byl za panování francého krále Chlodvíka prohlášen ochráncem křesťanství ve Francii.

Se svátkem sv. Martina se kdysi spojovala řádka tradic. K tomuto dni končila čeledi sjednaná služba a dostávala mzdu. To bylo doprovázeno oslavami a taškařicemi. Na svatého Martina uzavírala obec smlouvu s obecním pastýřem, ovčákem, ponocným a dalšími osobami, které platila. Zvláště pastýře si vybírala pečlivě, neboť mu svěřovala svůj dobytek. Za to mu poskytovala bydlení v obecní chalupě — pastoušce. Také prý musel umět léčit dobytek, vyznat se v počasí. I tato událost byla doprovázena oslavami — někde se jim říkalo „bejkova svatba“, jinde „martinská sýpka“. Na svatého Martina se konalo posvícení s neodmyslitelnou pečenou husou. Peklo se svatomartinské pečivo — rohlíky, podkovy. Pro odcházející

čeled' se napekly velké makové nebo povidlové buchtý. Již ve středověku se choďovalo po martinské koledě — chudí žáci, kanovníci a dokonce prý i kat.

Svatá Cecilie — mučednice, která odmítla sloužit pohanským bohům. Svátek má 22. listopadu. Podle legendy byla hudebně nadaná a je považovaná za patronku hudebníků. V den sv. Cecilie nebo v předvečer svátku se konaly slavnosti bratrstev sdružujících zpěváky na kůru. Všichni členové se shromáždili, aby projednali spolkové věci, zvolili nové představené, přijali nové členy. Potom se konaly zábavy se zpěvem a tancem, někdy se při nich vybíraly příspěvky na další činnost bratrstva. Také se konaly i slavné zpívané mše svaté.

Svatá Kateřina — alexandrijská křesťanka, mučednice, která odmítla obětovat modlám. Mnoho i učených pohanů obrátila na víru, proto se stala patronkou učenců, studentů, univerzit a knihoven. Na den sv. Kateřiny, to je 25. listopadu, platil podle lidového obyčeje zákaz práce všeho, co se točilo — mlýny, kolovraty, povozy. Také v tento den se konaly rozpustilé zábavy podobné masopustním. Při nich platilo „ženské právo“ — ženy si vybíraly své tanečníky, staraly se o pohoštění a platily hudbu. O půlnoci však byla mužům dopřána jejich volenka. Po sv. Kateřině začínala adventní doba. Lidové rčení praví: „Řekla Káča Barce: nechme toho tance“.

Svatý Ondřej byl učeníkem sv. Jana Křtitele, později jeden z apoštolů Krista. Zemřel mučednickou smrtí. Jeho svátek 30. listopadu je po Štědrém dnu nejvíce spojován s věštěním budoucnosti. Čtyřmi hrníčky se přiklopila trocha hlíny, kus chleba, hřebec a prsten tak, aby ten, kdo chtěl poznat svoji budoucnost, nevěděl, po kterém hrníčkem se která věc nachází. Jeden hrníček odklopil. Pokud našel hlínu, do roka zemřel, hřebec věš-

til nemoc, chléb majetek, prsten svatbu. Na svatého Ondřeje se děvčata snažila uhodnout svého ženicha. V některých krajích toho dne odevzdávaly děvečky hospodyním napřednou přízi. Z peněz, které za to dostaly, pak hostily mládež v šenku.

(Čerpáno z knihy Církevní rok a lidové obyčeje)

Karla Klečková

Aktuálně k reformě veřejných financí (6)

Soubor schválených zákonů v rámci reformy veřejných financí se dotkne tou či onou měrou každého z nás. V seriálu statí, ve kterém pokračujeme i v letošním roce, chceme poradit našim čtenářům, jak zareagovat na některé změny, především daňové legislativy.

Budou obce (potažmo i Hukvaldy) plátcem daně z přidané hodnoty?

Přijetím zákona o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“) se od 1. května 2004 staly územně samosprávné celky (tedy i obce) osobami povinnými k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“). Samotnými plátcem se stanou tehdy, pokud jejich obrat za zdaňovací období plnění překročí registrační limit. Ten se počítá až od května 2004 a činí 1 mil. Kč obratu za 12 po sobě následujících kalendářních měsíců.

Do obratu pro povinnou registraci se započítávají příjmy z činnosti obce, při kterých by došlo k narušení konkurence se soukromým sektorem (vyhotovování či ověřování listin, opisů za úplatu a podobných úkonů, ke kterým jsou oprávněny i jiné osoby, např. advokáti, notáři), příjmy z ekonomické činnosti a příjmy z činností uvedených v příloze č. 3 ZDPH (jsou uvedeny na konci statě).

Naopak, mezi ekonomické činnosti obce, které jsou osvobozené od DPH, patří mj. i nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, pokud se nevztahuje na krátkodobý nájem, nájem prostor a míst k parkování vozidel, nájem bezpečnostních schránek nebo trvale instalovaných zařízení a strojů.

Upozorňujeme na další, nepřilíhající známost možnost, jak se může stát obec plátcem DPH: Ta spočívá v nákupu zboží z jiného členského státu Evropské unie od firmy, která je v tomto státě plátcem DPH, v případě, kdy hodnota takto pořízeného zboží bez daně překročí v běžném kalendářním roce částku 10 000 eur.

Pro naprostou většinu obcí, která se díky novému zákonu stane plátcem daně, bude tato skutečnost finanční přítěží. Když pomineme nároky na zakoupení nových účetních a počítačových programů, vedení účetnictví, pak již z pouhé logiky daně vyplývá, že ekonomickému subjektu, má-li na výběr, se vyplatí „nenarušovat“ řetěz svých dodavatelů a odběratelů. Pokud jsou tito plátcem daně, měl by jím být i on, a opačně. Jelikož „odběrateli“ služeb obcí a měst jsou její zákazníci — my, občané, neplátcem DPH, budou tyto obce nabízet své služby draž. A jelikož obec není „živou“ osobou, je nabíledni, že toto vzniklé daňové břemeno bude přesunuto dál, ať již (zjevně) zvýšením ceny služby (poplatku) či (zprostředkovaně) snížením investic a omezením služeb.

Obec si tedy musí pohlídat, zda nevykonává aktivity poskytované jinými ekonomickými subjekty, omezit ekonomické činnosti (zaměnit např. příjem z reklamy poskytováním pronájmu plochy přes prostředníka; vybírat místní poplatky ve smyslu zákona nikoliv platby za služby apod.). Mnoho obcí rovněž delegovalo výkon činností na vlastní příspěvkové organizace.

Hukvaldy v současnosti nejsou plátcí DPH. Co se týče činnosti uvedených v příloze č. 3 ZDPH: vodu občanům dodávají Severomoravské vodovody a kanalizace, a. s., plyn Severomoravská plynárenská, a. s. apod.; problém by mohl nastat pouze u výroby tepla a teplé vody pro DPS. Odhadovaný obrat za ekonomické činnosti se pohybuje okolo 203 tis. Kč, neplánovaně by mohl vzrůst v případě velkých výnosů (např. z obecního lesa, OIIS či při poskytování obecní skládky). Do příjmů obce se pro účely DPH nezohledňuje hospodaření příspěvkové organizace Základní školy Leoše Janáčka.

I když by však Hukvaldy zůstaly neplátcem DPH, je zřejmé, že i obecní

hospodaření zaznamenaná na konci roku zvýšené výdajové položky vzniklé květnovým přesunutím některých zboží a služeb ze snížené do základní sazby (např. stavební práce pro nebytové účely). Tyto zvýšené výdaje sice mohou být kompenzovány tím, že DPH je tzv. sdílenou daní a že část celostátního výnosu DPH se přerozděluje obcím, tedy i na naše Hukvaldy; v každém případě ale půjde jen o **částečnou kompenzaci**.

Příloha č. 3 ZDPH: Obec se musí stát plátcem DPH vždy, pokud vykonává tyto činnosti (a při nich překročí stanovený limit — pozn. autoři):

- dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektrické energie;
- dodání nového zboží vyrobeného nebo nakoupeného za účelem dodání v nezměněném stavu;
- služby telekomunikační uvedené v kódu SKP 64;
- doprava pozemní a potrubní nákladní, doprava pozemní osobní uvedená v kódu SKP 60;
- doprava vodní osobní a nákladní uvedená v kódu SKP 61;
- doprava letecká pravidelná a nepravidelná osobní a nákladní doprava uvedená v kódu SKP 62;
- skladování, přístavní a letištní služby v kódu SKP 63;
- služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby uvedené v SKP 63;
- reklamní služby uvedené v kódu SKP 74;
- služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů, uvedené v kódu SKP 74;
- služby prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen uvedené v kódu SKP 55;
- služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona, jiné než osvobozené od daně podle § 51 zákona;
- plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

*Jan Široký, Eliška Škorvánková
e-mail: jsiroky@mmo.cz, ucetnihukvaldy@seznam.cz*

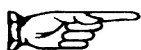
Příště: Co lze zjistit z návrhu státního rozpočtu České republiky na příští rok (závěr seriálu)

PRODEJ JATEČNÝCH KRŮT

Drůbežárna PŘÍBOR - KLOKOČOV

prodává **JATEČNÉ KRŮTY**

POZOR
VÝHODNÁ CENA
49,- a 52,-Kč/kg

PRODEJ Po-Pá 8.00-11.00 14.00-16.00 hod.
So 8.00-11.00 h.

Bližší informace na tel. č.:

602 78 77 79, 724 15 44 15

nebo

556 852 752

Nepřehlédněte

Uzávěrka 6. čísla Hukvaldského občasníku roku 2004 bude 14. prosince 2004. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlaktl@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polochová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 19. října 2004. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrábí tiskárna Beatris, Dobrá.